

Dönem : 1
Toplantı : 4

MİLLET MECLİSİ S. Sayısı : 1005

Senirkent kazasının Yassıvıran köyü halkından Mehmedoğlu, Emine'den doğma 1322 doğumlu Ahmet Ateş'in mahkûm olduğu cezasının affına dair kanun tasarısı ve Adalet komisyonu raporu (1/512)

T. B. M. M.

Dilekçe Karma Komisyonu

Dilekçe Kar. Kom. No. 6559/5720

16.7.1963

Zat ve Evrak No. : 6559/25799

Dilekçe Kar. Kom.

Karar No. 1

Millet Meclisi Yüksek Başkanlığına

Senirkent Kazasının Yassıvıran Köyü halkından Mehmetoğlu Emine'den doğma 1322 doğumlu Ahmet Ateş'in mahkûm olduğu cezanın affı ile ilgili olarak 140 sayılı Kanunun 13 nci maddesine uyularak komisyonumuzca hazırlanmış olan kanun tasarısı, gerekçeyi ihtiva eden raporla birlikte ilişik olarak takdim kılınmıştır. Gereğinin ifasına müsaadelerinizi saygılarımla arz ve rica ederim.

Dilekçe Karma Komisyonu Başkanı
Urfa Senatörü
Vasfi Gerger

Dilekçe Karma Komisyonu Raporu

Şiddetli ve ağır bir tahrik sebebi ile oğlu Mehmet Ateş'i tabanca ile ateş edip öldürmekten, Isparta Ağır Ceza Mahkemesinin 957/3 Esas ve 957/91 Karar ve 5 . 12 . 1957 tarihli kesinleşen ilâmı ile 24 sene ağır hapis ve sair fer'i cezalara mahkûm edilmiş bulunan Senirkent kazasının Yassıvıran köyü halkından Ahmet Ateş'in özel af talebini mutazammın, 9 . 5 . 1959 tarihli işlemli dilekçesi Karma Komisyonumuzun 4 . 7 . 1963 tarihli toplantısında tekrar incelendi.

Bu husustaki mahkeme ve Yargıtay ilâmları münderecatına nazaran; adı geçen hükümlü; diğer oğlu İzzet'e kaçırıp ırzına geçtiği kızla evlenmesi ve kız tarafını ikna ederek yapılmakta olan adli takibatı durdurmak maksadiyle, evliliğin gerektiği masraf ve bağışta bulunmuştur.

Aynı bağışların kendisine de yapılmasını isteyen maktul ise, babasının belirttiği sebep ve mazeretleri kabul etmiyerek babasına karşı husumet besleyip bu husumetini ağır hakareet ve küfürlerde bulunmak ve yengesinin boynundan altınlarını alıp kaçmak ve birine emaneten bıraktığı filinta ve mermilerle ölüm tehdidinde bulunmaya kadar ileri getirip açığa vurmaktan çekinmemiş ve hükümlü baba korku ile her an yanında tabanca bulundurmak lüzum ve zaruretini hissetmiş bulunmaktadır.

Maktulün bu tarzı hareketleri filhakika hükümlü lehine ağır tahrik sebebi olarak kabul edilmiş ve neticeci muhakemede hükmolunan ölüm cezası bu sebeple 24 sene ağır hapse indirilmiştir.

Hükümlü baba; 14 yaşından beri kendisine karşı âsi ve köy halkını dahi bizar kılmış olan bu oğlunu uslanır ümidi ile evlendirip kendisini müstakil bir aile yuvası sahibi kılmış, gereken bütün baba nasihatlerinde bulunmuş ve hattâ yukarıda temas olunan, suç teşkil eden müteceviz hal ve

hareketlerinden dolayı belki utanır ümidiyle kendisinden dâvacı olmuş bulunduğu halde, bunlardan asla mütenebbih olmadığından ve 10 yıldır evine uğramazken bir gece vakti sessizce avlu kapusundan girerek merdivenlerden çıktığını görünce korkutmak maksadı ile ateşlediği silâhından çıkan kurşunlardan aldığı yara ile kaçan ve vaktinde tıbbi müdahalede bulunulmamış olması ve fazlaca kan kaybı yüzünden bu evlâdının ölümüne sebebiyet verdiğinden dolayı ittihaz olunan hükümde; bir baba olarak 30 yaşında yetişmiş bir evlâdını öldürmekte ne gibi bir kasıt ve menfaati olabileceği ve hakkında Türk Ceza Kanununun 49 ve 461 nei maddelerinin tatbikinin düşünülmemiş olması sebebi ile adli hata bulunduğunu iddia etmekte ise de; kanun yolundan geçmek sureti ile kesinleşen hükümde gerek bu bakımdan ve gerekse hümün; iddia, müdafaa ve deliller tahlil ve münakâşa olunduktan sonra kanaat ve takdire müsteniden verilmiş ve bu kanaat ve takdirin şayanı hürmet ve her türlü müdahaleden masun bulunmuş olması bakımlarından bir adli hatanın mevcudiyeti iddiası vârit görülmemiştir.

Ancak, yargıların verecekleri hükümde her şeyden önce sıkı sıkıya objektif hukuka bağlı kalmak zorunda buldukları ve olayın şekli cereyanı ve mahkemeye dahî ağır tahrik sebebi olarak kabul edilen sebeplerin; memleketimizin umumi ahlâk telâkki, gelenek ve hislerini rencide eder mahiyette olduğu ve bir evlâdın babasına karşı işlemesi asla teviz olunmıyan efalden bulunuşu ve keza memleketin içtimai bir derdi olan bu tip evlâtlara karşı kanun yapıcısının aslâ himayekâr hareket etmemesi lâzımgeldiği ve yine cezadan maksudolan gaycelerden biri olan efkârî âmnenin tatmini keyfiyeti ise, bu cazada berakis bulunduşu gibi evlâdını öldürmek gibi tahammülsüz iç ıstırabı, bugüne kadar çektiği hapis cezası kâfi görülerek dilekçi af ve atifete lâyük bulunmuştur.

Belirtilen bu maddi ve hukukî sebeplere binaen oy birliği ile dikkate alınacak değerde bulunduğu karar verilmiş olan adı geçene ait bu özel af talebi ile ilgili olup 140 sayılı Kanunun 13 neü maddesine uyularak hazırlanmış olan kanun tasarısı Millet Meclisine saygı ile sunuldu.

Dilekçe Karma Komisyonu

Başkanı	Kâtip		
Urfa Senatörü	Kütahya Senatörü	Zonguldak Milletvekili	Cumhurbaşkanınca S. Ü.
V. Gerger	O. C. Erkut	A. F. Ak	II. Aydın
Ankara Milletvekili	Bolu Milletvekili	Konya Milletvekili	Antalya Senatörü
N. Berkman	A. Çakmak	A. Gürkan	M. İlkuçan
	Bahkesir Senatörü	Ağrı Milletvekili	
	H. Oğuzbeyoğlu	K. Özcan	
		İmzada bulunamadı	

Adalet Komisyonunun raporu

Millet Meclisi
Adalet Komisyonu
Esas No. : 1/512
Karar No. : 78

9 . 6 . 1965

Yüksek Başkanlığa

Siddetli ve ağır bir tahrik sebebi ile oğlu Mehmet Ateş'i tabanca ile ateş edip öldürmekten, İsparta Ağır Ceza Mahkemesinin 957/3 esas ve 957/91 karar ve 5 . 12 . 1957 tarihli kesinleşen ilâmı ile 24 sene ağır hapis ve sair fer'î cezalara mahkûm edilmiş bulunan Senirkent kazasının Yassıviran köyü halkından Ahmet Ateş'in özel af talebini mutazammın, 9 . 5 . 1959 tarihli işlemli dilekçisi Karma Komisyonumuzun 4 . 7 . 1963 tarihli toplantısında, tekrar incelendi.

Bu husustaki mahkeme ve Yargıtay ilâmları münderعاتına nazaran; adı geçen hükümlü; diğer oğlu İzzet'e kaçırıp arzına geçtiği kızla evlenmesi ve kız tarafını ikna ederek yapılmakta olan adli takihati durdurmak maksadı ile, evliliğin gerektiği masraf ve haşıfta bulunmuştur.

Aynı bağışların kendisine de yapılmasını istiyen maktul ise, babasının belirttiği sebep ve mazaretleri kabul etmiyerek babasına karşı husumet besleyip bu husumetini ağır hakaret ve küfürlerde bulunmak ve yengesinin boynundan altınlarını alıp kaçmak ve birine emaneten bıraktığı filinta ve mermilerle ölüm tehdidinde bulunmaya kadar ileri getirip açığa vurmaktan çekinmemiş ve hükümlü baba korku ile her an yanında tabanca bulundurmak lüzum ve zaruretini hissetmiş bulunmaktadırlar.

Maktulün bu tarzı hareketleri fiilhakika hükümlü lehine ağır tahrik sebebi olarak kabul edilmiş ve neticei muhakamede hükmolunan ölüm cezası bu sebeple 24 sene ağır hapse indirilmiştir.

Hükümlü baba; 14 yaşından beri kendisine karşı âsi ve köy halkını dahi bizar kılmış olan bu oğlunu uslanır ümidiyle evlendirip kendisini müstakil bir aile yuvası sahibi kılmış, gereken bütün baba nasihatlerinde bulunmuş ve hattâ yukarıda temas olunan; suç teşkil eden müteceviz hai ve hareketlerinden dolayı belki utanır ümidiyle kendisinden dâvacı olmuş bulunduğu halde, bunlardan asla mütenebbih olmadığından ve on yıldır evine uğramazken bir gece vakti sessizce avlu kapısından girerek merdivenlerden çıktığını görünce korkutmak maksadiyle ateşlediği silâhından çıkan kurşunlardan aldığı yara ile kaçan ve vaktinde tıbbi müdahalede bulunulmamış olması ve fazlaca kan kaybı yüzünden bu evlâdının ölümüne sebebiyet verdiğiinden dolayı ittihaz olunan hükümde; bir baba olarak, 30 yaşında, yetişmiş bir evlâdını öldürmekte ne gibi bir kasıt ve menfaati olabileceği ve hakkında Türk Ceza Kanununun 49 ve 461 nci maddelerinin tatbikinin düşünülmemiş olması sebebiyle adli hata bulunduğunu iddia etmekte ise de; kanun yolundan geçmek suretiyle kesinleşen hükümde gerek bu bakımdan ve gerekse hükmün; iddia, müdafaa ve deliller tahlil ve münakaşa olunduktan sonra kanaat ve takdire müsteniden verilmiş ve bu kanaat ve takdirin şayanı hürmet ve her türlü müdahaleden masun bulunmuş olması bakımlarından bir adli hatanın mevcudiyeti iddiası vârit görülmemiştir.

Ancak, yargıçların verecekleri hükümde her şeyden önce sıkı sıkıya objektif hukuka bağlı kalmak zorunda buldukları ve olayın şekli cereyanı ve mahkemece dahi ağır tahrik sebebi olarak kabul edilen sebeplerin; memleketimizin umumi ahlâk telâkki, gelenek ve hislerini rencide eder mahiyette olduğu ve bir evlâdın babasına karşı işlemesi asla teeviz olunmıyan efalden bulunuşu ve keza memleketin içtimai bir derdi olan bu tip evlâtlara karşı kanun yapıcısının asla himayekâr hareket etmemesi lâzımgeldiği ve yine cezadan maksudolan gayelerden biri olan efkârî âmmenin tatmini keyfiyeti ise, bu cezadan berakis bulunduğu gibi, evlâdını öldürmek gibi tahammülsüz iç ıstırabı, bugüne kadar çektiği hapis cezası kâfi görülerek dilekçi af ve atıfete oy birliğiyle lâyük bulunmuştur.

Bu sebeple Af kanunu tasarılarının ivedilik ve öncelikle görüşülmesi mütalâasıyle Millet Meclisi Başkanlığına sunulur.

Adalet Komisyonu

Başkanı

İstanbul

İ. H. Tekinel

Giresun

A. Cüccoğlu

İmzada bulunamadı

Sözcü ve bu rapor

Kâtibi

Elâzığ

N. Güray

İçel

M. Arıkan

Çanakkale

R. Sezgin

İçel

C. Kılıç

Erzincan

S. Perinçek

Kayseri

A. Aras

Manisa

H. Okçu

Dilekçe Karma Komisyonunun metni

Senirkent kazasının Yassıviran köyü halkından Mehmetoğlu Emine'den doğma 1322 doğumlu Ahmet Ateş'in cezasının affı hakkında Kanun

MADDE 1. — İsparta Ağır Ceza Mahkemesinin; 5.12.1957 gün ve esas 1957/3, karar 1957/91 sayılı ve Yargıtay Birinci Ceza Dairesinin 19.6.1958 gün ve 225 esas, 1579 karar sayılı ilâmı ile tasdik olunup kesinleşen hükmü ile neticeten, 24 sene ağır hapis ve fer'i cezalara mahkûm edilmiş bulunan Senirkent kazasının Yassıviran köyünden Mehmetoğlu Emine'den doğma, 1322 doğumlu Ahmet Ateş'in bu cezasından arta kalan kısmı affedilmiştir.

MADDE 2. — Bu kanun yayınlandığı tarihte yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu kanunun tatbikine Adalet Bakanlığı memurdur.

Adalet Komisyonunun metni

Senirkent kazasının Yassıviran köyü halkından Mehmetoğlu Emine'den doğma 1322 doğumlu Ahmet Ateş'in cezasının affı hakkında Kanun

MADDE 1. — İsparta Ağır Ceza Mahkemesinin; 5.12.1957 gün ve esas 1957/3, karar 1957/91 sayılı ve Yargıtay Birinci Ceza Dairesinin 19.6.1958 gün ve 225 esas, 1579 karar sayılı ilâmı ile tasdik olunup kesinleşen hükmü ile neticeten, 24 sene ağır hapis ve fer'i cezalara mahkûm edilmiş bulunan Senirkent kazasının Yassıviran köyünden Mehmetoğlu Emine'den doğma, 1322 doğumlu Ahmet Ateş'in bu cezasından arta kalan kısmı affedilmiştir.

MADDE 2. — Bu kanun yayınlandığı tarihte yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu kanunun tatbikine Adalet Bakanlığı memurdur.